

category is carried out in the dictionaries of scientific terminology, certificate-encyclopaedic literature, scientific theory and practice.

The supposition is expounded, that the selection of semantic concepts, will help better to investigate social expectations of personality, will clarify in socially-psychological maintenance of the investigated phenomenon, will assist the selection of meaningful scientific information, will generalize the scientific inheritance of initial scientific category.

Semantic concepts of scientific category «social expectations» are shown evidently. Semantic range of the investigated problem is outlined. The variety of scientific concept units is distinguished, in particular the most widespread are subjective orientations, subjective presentations, valued orientations, reasons of behaviour, the system of expectations, requirement, approval, mental condition, form of hope, method of behaviour, prograded series of feelings, side of co-operation. It is shown that descriptions, functions, signs of social expectations are sometimes met in determination.

Key words: social expectations, semantic analysis, concept, category, notion, value, definition, semantic space.

Received February 10, 2015

Revised February 26, 2015

Accepted March 24, 2015

УДК 159.9

М.А. Попчук

popchuk.mariia@gmail.com

Стильові особливості навчальної діяльності студентів

Popchuk M.A. Style features of students' training activities / M.A. Popchuk // Problems of Modern Psychology : Collection of research papers of Kamianets-Podilskyi Ivan Ohienko National University, G.S. Kostiuk Institute of Psychology at the National Academy of Pedagogical Science of Ukraine / scientific editing by S.D. Maksymenko, L.A. Onufrieva. – Issue 29. – Kamianets-Podilskyi : Aksioma, 2015. – P. 538–548.

М.А. Попчук. Стильові особливості навчальної діяльності студентів. Стаття присвячена аналізу стильових особливостей навчальної діяльності студентів. Охарактеризовано наукові підходи, що відображають проблему дослідження. За результатами вивчення стильової організації навчальної діяльності автором розроблено схему навчальної діяльності студентів, яка ґрунтується на основних сферах особистості, а саме на когнітивній, емоційній, поведінковій та мотиваційній. Зроблена спроба виділити стильові параметри навчальної діяльності. На основі

теоретичного аналізу літератури у статті виділяються наступні стильові параметри: когнітивні стилі, емоційні стилі, стилі саморегуляції, мотиваційні стилі, стилі навчання. Автором розкрито особливості кожної категорії стилів. Когнітивні стилі розуміються як форми інтелектуальної активності вищого порядку, порівняно з традиційно описуваними особливостями пізнавальних процесів. У розвідці основна увага звертається на когнітивний стиль полезалежність-полenezалежність та на стиль гнучкість – ригідність когнітивного контролю. Описано емоційні стилі, які розглядаються як взаємовідносини об'єктивних вимог власне емоційної діяльності та властивостей індивідуальності. Стилi мотивації, а саме: мотивація досягнення, мотивація афіліації, мотивація уникнення невдач, а також стилі саморегуляції. Автор опирається на структурно-функціональний підхід до вивчення стилів діяльності, який будується на виділенні основних етапів і функцій діяльності. Увага зосереджена на моделі навчання Д. Колба, який виокремлює чотири основні стилі навчання: акомодатори, дивергатори, асимілятори і конвергатори. Висунуто припущення, що стильова організація учіння кожного конкретного студента є певною структурою, елементами якої можуть виступати як поодинокі стилі учіння, так і певні їхні сукупності. У стильовій структурі учіння студентів по-різному представлені досліджувані стилі учіння. В статті обґрунтовано доцільність використання запропонованої автором схеми.

Ключові слова: стильові особливості, когнітивні стилі, емоційні стилі, мотиваційні стилі, стилі саморегуляції, стилі навчання, навчальна діяльність, особистість, індивідуальність.

М.А. Попчук. Стилевые особенности учебной деятельности студентов. Стаття посвящена анализу стилиевых особенностей учебной деятельности студентов. Охарактеризованы научные подходы, отражающие проблему исследования. По результатам изучения стилиевой организации учебной деятельности автором разработана схема учебной деятельности студентов, основанная на основных сферах личности, а именно на когнитивной, эмоциональной, поведенческой и мотивационной. Сделана попытка выделить стилиевые параметры учебной деятельности. На основе теоретического анализа литературы в статье выделяются следующие стилиевые параметры: когнитивные стили, эмоциональные стили, стили саморегуляции, мотивационные стили, стили обучения. Автором раскрыты особенности каждой категории стилей. Когнитивные стили понимаются как формы интеллектуальной активности высшего порядка по сравнению с традиционно описываемыми особенностями познавательных процессов. В статье основное внимание обращается на когнитивный стиль полезависимость-полenezависимость, и на стиль гибкость – ригидность когнитивного контроля. Описаны эмоциональные стили, которые рассматриваются как взаимоотношения объективных требований собственно эмоциональной деятельности и свойств индивидуальности. Стили мотивации, а именно: мотивация достижения,

мотивація аффіліації, мотивація уникання невдач, а також стилі саморегуляції. Автор ґрунтується на структурно-функціональному підході до вивчення стилів діяльності, який ґрунтується на виділенні основних етапів і функцій діяльності. Увага зосереджена на моделі навчання Д. Колба, який виділяє чотири основні стилі навчання: аккомодатори, дивергатори, асимілятори і конвергатори. Висунуто припущення, що стилева організація навчання кожного конкретного студента є визначеною структурою, елементами якої можуть виступати як окремі стилі навчання, так і визначені їх сукупності. У стилевій структурі навчання студентів по-різному представлені досліджувані стилі навчання. У статті обґрунтовано доцільність використання запропонованої автором схеми.

Ключові слова: стилеві особливості, когнітивні стилі, емоціональні стилі, мотиваційні стилі, стилі саморегуляції, стилі навчання, навчальна діяльність, особистість, індивідуальність.

Постановка проблеми. У сучасному світі наповненому інформаційною політикою дуже важливою є здатність особистості відбирати, опрацьовувати, засвоювати, а потім відтворювати та використовувати необхідну інформацію в життєвій та професійній діяльності. Вимоги, що ставлять перед нами суспільство, відображають необхідність створення спеціальних умов навчання у вищому навчальному закладі, з метою оптимізації навчально-професійної діяльності студентів.

Студенти по-різному усвідомлюють свою роль у навчальній діяльності, по-різному ставляться до окремих аспектів навчання, ставлять різні акценти в навчальному процесі. Це зумовлено їхніми психологічними перевагами, які певною мірою визначаються типом особистості. Тип особистості виявляється у звичному і зручному для нього образі дій, який водночас є подібним до інших. Індивідуально-типологічні особливості студента впливають на стиль його діяльності та на його стилеві особливості [10].

Аналіз останніх досліджень. Все більшої уваги набувають дослідження стилевої організації навчальної діяльності студентів. Широко розглядається проблема стилів (загальне поняття, поняття індивідуального стилю діяльності, особливості стилевої сфери особистості), в руслі якої виокремлюється проблематика індивідуального стилю навчання. Вивчається досвід вітчизняних досліджень (М. К. Акімова, А. К. Байметов, А. О. Волков, Л. А. Вяткіна, І. О. Зуєв, О. Є. Клімов, В. Т. Козлова, В. С. Мерлін, Є. Г. Тарєва, М. О. Холодна та інші). Проводяться численні дослідження вітчизняними вченими. Зокрема, у праці Л.Л. Борисенко наводяться умови оптимізації індивідуальних навчальних стилів студентів, виокремлено компонен-

ти індивідуальних навчальних стилів студентів, які підлягають процесу оптимізації, такі як: *організаційний* – відображує здатність студента до самоорганізації – самостійної організації навчально-пізнавальної діяльності та самоуправління нею; *когнітивний* – відображує індивідуальні особливості пізнавальної сфери особистості, які проявляються у рівнях засвоєння знань; *процесуальний* – відображує співвідношення орієнтувальних виконавчих, контрольних дій у структурі стилю; динаміку, темп виконання; *мотиваційний* – синтезує систему мотивів учіння, навчально-професійної спрямованості, яка відображує прагнення особистості до успіху; визначає її спрямованість; *особистісний* – відображує систему внутрішніх умов навчальної діяльності студентів, яка характеризує самоефективність особистості у навчальній діяльності [1].

Наше дослідження ґрунтується на положеннях, в яких обґрунтовано основні компоненти у структурі особистості, зокрема: когнітивний, емоційний, поведінковий та мотиваційний. І тому вважаємо за доцільне виокремити основні стилі, які слід враховувати при дослідженні навчальної діяльності студентів (див. рис.1).

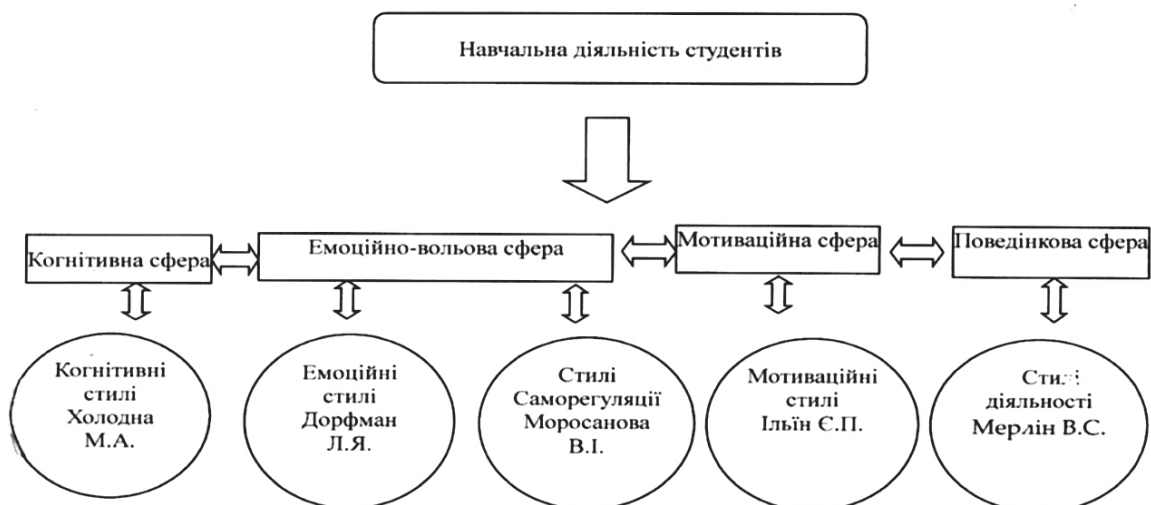

Рис. 1. Стильові параметри навчальної діяльності студентів

Основним завданням статті є теоретично обґрунтувати основні стильові параметри, у розрізі яких розглядатиметься успішність навчальної діяльності. Ми зупинимось на таких когнітивних стилях: емоційних, саморегуляції, мотиваційних та діяльності.

Виклад основного матеріалу. Розглядаючи концепцію індивідуального стилю діяльності І.А. Толочка, ми зупинимось саме на визначенні поняття стиль. Дослідник застосовує поняття

«стиль» для позначення взаємовідносин об'єктивних вимог діяльності і властивостей індивідуальності. Разом з тим об'єктивні вимоги не можуть бути однаковими для різних видів діяльності або для однієї і тієї ж діяльності, що протікає в різних умовах. Тому й положення про стійкість індивідуального стилю діяльності не може бути прийняте жорстко і однозначно. Науковець вважає, що в індивідуальному стилі діяльності повинні бути присутнім і стабільні, і мобільні риси, про що свідчать емпіричні дані щодо окремих видів діяльності [11]

Розпочнемо із визначення когнітивних стилів. У зарубіжній і вітчизняній літературі можна зустріти близько півтора десятка різних когнітивних стилів, в тому числі:

- за типом сприйняття: полезалежність – полenezалежність;
- за типом реагування: імпульсивність – рефлексивність;
- за особливостями когнітивного контролю: ригідність – гнучкість;
- за діапазоном еквівалентності: вузькість – широта;
- за складністю: когнітивна простота – когнітивна складність, толерантність до нереалістичного досвіду;
- за типом мислення: аналітичний – синтетичний;
- за домінуючим способом обробки інформації: образний – вербальний, – за локусом контролю: екстернальний – інтернальний.

У сучасній психологічній думці, вважається що когнітивний стиль – це відносно стійкі процесуальні особливості пізнавальної діяльності, які характеризують своєрідність способів отримання та переробки інформації, використовуваних суб'єктами пізнавальних стратегій, а також способів відновлення інформації та способів контролю. Отже, когнітивні стилі характеризують типові особливості інтелектуальної діяльності. Вони розуміються як форми інтелектуальної активності вищого порядку порівняно з традиційно описуваними особливостями пізнавальних процесів. Для дослідження когнітивного стилю полезалежність – полenezалежність, використовуватимемо методику фігури Готтшальдта, а для визначення когнітивного стилю гнучкість – ригідність когнітивного контролю будемо використовувати тест Струпа.

Перейдемо до розгляду особливостей емоційного стилю У вітчизняних дослідженнях проблематика емоційного стилю, переважно пов'язується з особистістю. Згідно із С.Л. Рубінштейном, кожна яскрава особистість, має свій виражений певною мірою емоційний стиль, свою основну палітру почуттів, в яких

вона, переважно, сприймає світ»[9]. Л.Я. Дорфман під поняттям «емоційний стиль» розглядає взаємовідносини об'єктивних вимог власне емоційної діяльності і властивостей індивідуальності. Потрібно підкреслити, що мова йде про емоційну форму взаємовідносин, про те, як людина дійсно емоційно переживає (а не емоційно оцінює) навколишній світ. Звідси і реалізація цих можливостей повинна бути представлена у вигляді системи взаємопов'язаних емоційних засобів, способів, застосовуваних для здійснення мети [2]. У своїх роботах дослідник вводить поняття стиль емоційних реакцій. Вчений розглядає його як спонтанні, мимовільні реакції при переживанні певних емоцій. Застосовуючи ж поняття «індивідуальний стиль емоційних реакцій», має на увазі індивідуально своєрідні реакції при переживанні тих чи інших емоцій у зв'язку з властивостями індивідуальності і об'єктивними вимогами діяльності.

У багатьох зарубіжних і вітчизняних дослідженнях наводяться факти, що мають пряме відношення до тих чи інших видів емоційних стилів. Зокрема, в працях А.І. Палея, досліджуються зв'язок індивідуальних особливостей, якісних характеристик емоційності і параметрів когнітивного стилю [7]. І.А. Переверзева у своїх роботах вказує на те, що існують індивідуальні відмінності в емоційності, що впливають на контроль за вираженням емоцій [8], про взаємний вплив контролю за вираженням емоцій та інших особливостей особистості на емоційну експресію вказує у своїх роботах зарубіжний дослідник Р. Ліппа (R. Lippe) [13]. Для діагностики емоційних стилів будемо використовувати методику діагностики емоційної направленості особистості Б. Басса.

Ще одним параметром, виділеним нами, є стилі саморегуляції. На основі сформованих уявлень про функціональну структуру процесів психічної регуляції, підкріплених літературними даними та результатами експериментальних досліджень індивідуальних особливостей саморегуляції, в якості істотних і одночасно типових особливостей довільної саморегуляції В.І. Моросанова виділяє наступні особливості: 1) індивідуальні особливості, пов'язані з постановкою, прийняттям, утриманням цілей; 2) особливості створення моделі значущих умов, тобто аналізу умов діяльності та виділення комплексу умов, значущих для досягнення мети; 3) особливості програмування майбутніх виконавських дій, необхідних для досягнення поставленої мети; 4) особливості контролю та оцінки результатів своєї діяльності і прийняття рішень про необхідні корекції. Для дослідження сти-

лів саморегуляції використовуємо опитувальник В.І. Моросанової та Є.М. Коноз.

Зупиняючись на визначенні стилів мотивації, відмітимо, що у дослідженнях Є.П. Ільїна, використовується поняття «мотиваційний стиль» або «стилі мотивації» для опису відмінностей у мотиваційній сфері людини [3]. В тексті автор не розкриває даного поняття, а лише описує можливі розбіжності у мотиваційній сфері і вказує на те, що «у зв'язку з цим можна говорити про мотиваційні стилі». У пропонованому автором «Науковому словнику термінів, що характеризують мотиваційну сферу особистості» дається таке визначення поняття стилю мотивації: «стійкі для даного суб'єкта особливості процесу формування мотиву» [3].

Варто звернути увагу на те, що в англійських джерелах також зустрічається поняття «мотиваційний стиль» (motivation style) поряд з поняттями «стиль лідерства» (leadership style) і «когнітивний стиль» (cognitive style). Так, наприклад, M.L. Conner [12] виділяє три мотиваційних стилі, які мають відношення до навчальної діяльності: «орієнтований на мету» (goal-oriented), «орієнтований на відносини» (relationship-oriented) і «орієнтований на навчання» (learning-oriented). Позначаючи дані стилі, автор відповідає на питання: «Чому (для чого) людина вчиться?». Відповідно, «орієнтований на мету» вчиться, бо схильний досягати поставлених цілей, в тому числі і навчальних; «орієнтований на відносини» вчиться, щоб більше спілкуватися з іншими людьми і розширювати своє коло знайомств, отримувати задоволення від спільного навчання; «орієнтований на навчання», вчиться тому, що отримує задоволення від отримання нових знань, і сам процес навчання приносить йому задоволення [12].

На наш погляд, вдалою є модель мотиваційної системи, запропонована Д. Мак Клеелландом [6], де автор виділяє мотиваційні чинники, пов'язані з ситуацією (вимоги середовища і природні мотиви), і мотиваційні чинники, пов'язані з особистістю (мотиваційні диспозиції). Всього автор виділяє три типи мотиваційних систем, які включають основні мотиваційні диспозиції:

- мотивація досягнення (прагнення добитися найкращого вирішення складних проблем) – потреба в успішності;
- мотивація афіліації (потреба налагоджувати гарні стосунки з оточуючими людьми) – потреба у приналежності;
- мотивація влади (прагнення впливати на поведінку інших) – потреба у владі і мотив уникнення.

Згідно Д. Мак Клеелландом, вищевказані мотиваційні тенденції (досягнення, влади, афіліації, уникнення) обов'язково присут-

ні в кожній людині, але в силу зовнішніх (наприклад, виховання) і внутрішніх (наприклад, гормональний фон) чинників, одна з тенденцій стає провідною протягом життя людини [6]. Тому в нашому дослідженні ми будемо опиратися на стилі мотивації за Д. Макклеландом, а саме: мотивація досягнення, мотивація афіліації, мотивація уникнення невдач. Для дослідження мотиваційних стилів використовуватимемо методику А.А. Реана.

Звернемо увагу на дослідження стилю діяльності в роботах В. С. Мерліна і його колег, зокрема Е. А. Клімова. Останній, в свою чергу, вважає, що індивідуальний стиль діяльності є системою індивідуально-своєрідних прийомів, що забезпечують успішне виконання людиною певної діяльності.

Все різноманіття проаналізованих у психологічній літературі стилів діяльності можна розділити на дві великі групи: а) дихотомічні і б) структурно-функціональні стилі діяльності. У дихотомічному (від грецького *dichotomia* – перетин на дві частини) підході виділяється одна істотна для навчальної діяльності ознака (шкала) і всіх людей за цією ознакою відносять до того чи іншого полюсу шкали. Таких шкал використовується значна кількість, наведемо найбільш популярні з них: активність – рефлексивність, дискусія – інтуїція, візуальний – вербальний, практики – теоретики [4]. Для дослідження цих стилів, використовується методика діагностики стильових параметрів навчання (А.Соломон, Р. Фелдлер).

Структурно-функціональний підхід до вивчення стилів діяльності будується на виділенні основних етапів і функцій діяльності. У даний час в західній науці домінують методики, засновані на основі моделі навчання Д. Колба. Дослідник виділяє чотири основні стилі навчання: Аккомодатори, Дивергатори, Асимілятори і Конвергатори.

Згідно з Д. Колбом, кожна людина має свій індивідуальний стиль навчання, що являє собою з'єднання (змішання) в різних пропорціях чотирьох вищевказаних основних стилів. Знання свого індивідуального стилю навчання, по-перше, допомагає використовувати його сильні сторони, наприклад, при побудові кар'єри, і, по-друге, дозволяє вести цілеспрямовану роботу з компенсації і усунення слабких сторін. Як зазначають іноземні автори, знання свого індивідуального стилю навчання допомагає учням «переходити на більш високі рівні персонального і пізнавального функціонування» [5].

Висновки. В результаті теоретичних узагальнень встановлено, що стильові особливості навчальної діяльності можуть бути

досліджені через сукупність таких стилів: когнітивних, мотиваційних, емоційних, саморегуляції, навчання. У стильовій структурі навчання студентів по-різному проявляються ті чи інші стилі. Вивчення стилів у контексті успішності навчальної діяльності є цікавою, та недостатньо розробленою темою, тому стаття не вичерпує всіх аспектів проблеми дослідження. Перспективою подальших досліджень є емпіричне вивчення взаємозв'язку між різними стильовими параметрами навчальної діяльності студентів.

Список використаних джерел

1. Борисенко Л.Л. Педагогічні умови оптимізації індивідуальних навчальних стилів студентів вищих економічних навчальних закладів : автореф. дис. на здобуття наук. ступеня канд. пед. наук : спец. 13.00.04 «Теорія і методика професійної освіти» / Л.Л. Борисенко. – Київ, 2010. – 22 с.
2. Дорфман Л. Я. Идивидуальный эмоциональный стиль : [Электронный ресурс] / Л.Я. Дорфман. – Режим доступа: URL: <http://vorpsy.ru/issues/1989/895/895088.htm>
3. Ильин Е. П. Мотивация и мотивы / Евгений Павлович Ильин. – СПб. : Питер, 2006. – 512 с.
4. Ишков А.Д. Учебная деятельность студента : [Электронный ресурс]. – Режим доступа: URL: <http://psyera.ru/3439/stil-uchebnoy-deyatelnosti>
5. Колб Д. Стиль учебной деятельности : [Электронный ресурс]. – Режим доступа: URL: <http://www.businessballs.com/Колб/learningstyles.htm>
6. Макклелланд Д. Мотивация человека / Дэвид Макклелланд. – СПб. : Питер, 2007. – 672 с.
7. Палей А.И. Соотношение эмоциональных и когнитивных характеристик индивидуальности и их электроэнцефалографические корреляты : автореф. дис. канд. наук / А.И. Палей. – М., 1983. – 24 с.
8. Переверзева И. А. Индивидуальные особенности эмоциональности и контроль за выражением эмоций / Ирина Анатольевна Переверзева // Психологические проблемы индивидуальности. – 1983. – С.52–54.
9. Рубинштейн С. Л. Основы общей психологии / Сергей Леонидович Рубинштейн. – СПб., 2002. – 720 с.
10. Стратегії індивідуально-стильового проектування навчальних технологій : [Електронний ресурс]. – Режим доступа: URL: <http://lib.iitta.gov.ua/3061/1/>

11. Толочек В. А. Индивидуальный стиль деятельности – устойчивость–изменчивость / Владимир Алексеевич Толочек. // Вопросы психологии. – 1987. – С. 100–108.
12. Conner Marcia L.: [Электронный ресурс]. – Режим доступа: URL: <http://agelesslearner.com/assess/motivationstyle.html>
13. Lippa R. Expressive control, expressive consistency and the correspondence between expressive behavior and personality // J. Pers. – 1978. – V. 46. – No 3. – P. 438–461.

Spysok vykorystanyh dzherel

1. Borysenko L.L. Pedagogichni umovy optymizacii' indyvidual'nyh navchal'nyh styliv studentiv vyshhyh ekonomichnyh navchal'nyh zakladiv. : avtoref. dys. na zdobuttja nauk. stupenja kand. ped. nauk : spec. 13.00.04 «teorija i metodyka profesijnoi' osvity» / L.L. Borysenko. – Kyi'v, 2010. – 22 s.
2. Dorfman L. Ja. Idividual'nyj jemocional'nyj stil'. [Elektronnij resurs]. – Rezhim dostupu: URL: <http://voppsy.ru/issues/1989/895/895088.htm>
3. Il'in E. P. Motivacija i motivy / Evgenij Pavlovich Il'in. – SPb. : Piter, 2006. – 512 s.
4. Ishkov A.D. Uchebnaja dejatel'nost' studenta : [Elektronnij resurs]. – Rezhim dostupa: URL: <http://psyera.ru/3439/stil-uchebnoy-deyatelnosti>
5. Kolb D. Stil' uchebnoj dejatel'nosti : [Elektronnij resurs]. – Rezhim dostupu: URL: <http://www.businessballs.com/Kolb/learningstyles.htm>
6. Maklelland D. Motivacija cheloveka / Devid Maklelland. – SPb: Piter, 2007. – 672 s.
7. Palej A.I. Sootnoshenie jemocional'nyh i kognitivnyh harakteristik indyvidual'nosti i ih jelektrojencefalograficheskie korreljaty: avtoref. dis. kand. nauk / A.I. Palej. – M., 1983. – 24 s.
8. Pereverzeva I. A. Individual'nye osobennosti jemocional'nosti i kontrol' za vyrazheniem jemocij / Irina Anatol'evna Pereverzeva // Psihologicheskie problemy indyvidual'nosti. – 1983. – S.52–54.
9. Rubinshtejn S. L. Osnovy obshej psihologii / Sergej Leonidovich Rubinshtejn. – SPb., 2002. – 720 s.
10. Strategii' indyvidual'no-styl'ovogo proektuvannja navchal'nyh tehnologij : [Elektronnyj resurs]. – Rezhym dostupu: URL: <http://lib.iitta.gov.ua/3061/1/>

11. Toloček V. A. Individual'nyj stil' dejatel'nosti – ustojchivost' izmenchivost' / Vladimir Alekseevich Toloček // Voprosy psihologii. – 1987. – S. 100–108.
12. Conner Marcia L. : [Elektronnij resurs]. – Rezhim dostupu: URL: <http://agelesslearner.com/assess/motivationstyle.html>
13. Lippa R. Expressive control, expressive consistency and the correspondence between expressive behavior and personality // J. Pers. – 1978. – V. 46. – No 3. – P. 438–461.

M.A. Popchuk. Style features of students' training activities. This article is devoted to the style features of students' training activities. Scientific approaches that reflect the research problem were characterized in the article. According to the results of the study concerning style organization of training activities, there has been developed a scheme of students' learning that is based on key areas of the personality, namely cognitive, emotional, behavioral and motivational. We have made an attempt to identify the style parameters of training activities. On the basis of the theoretical analysis of the literature, we allocated the following style parameters: cognitive styles, emotional styles, self-regulating styles, motivational styles, styles of training. We also revealed features of each category of styles. Cognitive styles refer to a form of higher range intellectual activity, comparing with traditional descriptive features of cognitive processes. The exploration focuses mainly on cognitive style field «dependence – independence», and the style «flexibility – rigidity» of cognitive control. The emotional styles are considered as the relationship between objective requirements of emotional activity and personality characteristics. There are distinguished the following motivational styles: achievement motivation, affiliation motivation, motivation to avoid failure and styles of self-regulation. The author bases on structural-functional approach to the study of styles that is based on the allocation of the main stages and functions. The focus is on teaching model D. Kolb, who identifies four basic training styles: akomodators, dyverhators, assimilators and konverhators. There was made a suggestion that the organization of training style of each individual student is a certain structure the elements of which can be as separate training styles as well as their complex. In style structure of students' training, the training styles were presented differently. In the article, we tried to prove the expediency of using the scheme that was proposed by the author.

Key words: style features, cognitive style, emotional style, self-regulation style, training styles, training activities, personality, individuality.

Received February 10, 2015

Revised February 21, 2015

Accepted March 21, 2015